

Tema: *Liudo Vasario, poeto, gimimas*

Epigrafas: „Kad ir su šakėm išginsi prigimtį, ji visada sugrįš.“ (Horacijus)

Epigrafas: „...neišnyksta niekas, kas kartą yra buvęs.“ (V. Mykolaitis-Putinas, „Altorių šešėly“)

Liudas Vasaris kaip kūrėjas susiformuoja iš šių patirčių: gamtos ir prigimties (iš susidūrimo su gamtos grožiu ir iš savęs pažinimo).

<u>Poeto Liudo Vasario gimimas (I romano dalis „Bandymų dienos“)</u>	
Gamta	Prigimtis / Prigimties apraiškos / Moteriškumo apraiškos
Aušrakalnis – vaikystės kalnelis, nuo kurio įprantama į gamtą žiūrėti per savo jausmų prizmę (XIII).	<ul style="list-style-type: none"> • kūno grožio patirtis („Vergė nelaisvėje“), IV, XXIII (REKOLEKCIJOS)
	<ul style="list-style-type: none"> • pirmosios meilės patirtis (Liucė), VII
Gamtos vaizdai, paveikti vaizduotės, perkuriami į simbolistinius eilėraščius (XVIII).	<ul style="list-style-type: none"> • platoniško susižavėjimo patirtis (katedros Nepažįstamoji), IX, X, XV
Išvados: <ul style="list-style-type: none"> • Tiek eilėrašcio žmogui, tiek romano personažui Liudui Vasariui, tiek pačiam V. Mykolaičiui-Putinui neabejotiną įtaką bus padariusi gamta. • Išorinis peizažas kūrėjo vaizduotėje virsta susikurtais simboliais.	Išvados: <ul style="list-style-type: none"> • Kūryba gimsta iš harmoningos asmenybės prigimties, o tokią prigimtį sudaro kūniškumo ir dvasingumo dermė. Kūniškumo negalima slopinti – jo energiją reikia nukreipti pozityvia linkme, nes brutalus instinktų išstūmimas į pasąmonę netikėtai grįžta demoniškais pavidalais. • V. Mykolaitis-Putinas: „Liudas Vasaris jau stovėjo poeto kūrybos kely.“ • G. Lazdynas: „Poezijos versmė prasiveržia toje sieloje, kuri <...> pakylėja ją iki dangiškų aukštybių...“

Parengė O. Baumilienė